

«εἴ (H) τις θελήσει ἀροῦξαι (ανυξε) τὸ μνῆμα τοῦτο ἔνευ «τῆς αὐτοῦ (αυτ.. .) γαμετῆς Ὀραιας (ωρεας) ἢ τοῦ τούτου «ἀνεψιοῦ Θεοδώρου ἐχέτω (εχε...) τὴν μερίδα τοῦ Τούδα «τοῦ προδότου ἀμήν. †» (*)

Ωδίνε λοιπὸν ὅρος καὶ ἔτεκε μῦν, κατὰ τὴν τετριμένην ἀρχαῖαν παραιμίκην. Φεῦ, ὅλος δὲ κόπος καὶ δὲ λόγος ἡτο περὶ τοῦ Ἰωάννου τούνομα, ὅστις εἶχε σύζυγον, καλουμένην Ὀραιαν, καὶ ἀνεψιὸν Θεόδωρον! Αὐτὸς λοιπὸν δὲ εὔσεβέστατος Κύρ. Ἰωάννης ἡτο δὲ ἀηδῆς πραγματικότης τῶν κατὰ τὴν θερινὴν ἔκείνην μεταμεσημβρίαν ἀρχαιολογικῶν ῥεμβούσμων καὶ ὄντερων μου καὶ τῆς προσδοκίας ὅμων τὸ ἀχαρι τέρμα!! Αὐτὸς—κρίμα! — ἡτο δὲ τῆς ἀρίστης ἐρ βιώ ζωῆς τυχώ», δην ἐπέπρωτο δὲ δυστυχήσασα γλυπτίκην ἡ προθανατίση, καὶ περὶ οὐ ἐλήφθη δὲ εὔσεβής πρόνοια, μηδεὶς ν' ἀνοίξῃ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἔνευ τῆς συμβίας του Ὀραιας ἢ τοῦ ἀνεψιοῦ του Θεοδώρου. Καὶ δὲν διετυπώθη δὲ εὔσεβής αὐτὴ ἐντολή, ως πόθος καὶ δὲν παράκλησις, ἀλλὰ κατὰ τοῦ παρακούσοντος ἐξηκοντίσθη δὲ στυγνὴ ἀρὰ νὰ ἔχῃ τὴν μερίδα τοῦ Τούδα τοῦ προδότου, ἀμήν!

Συνέλεξα βρύθυμος τὰ ῥάκη τῆς φαντασίας καὶ γούτιδος προκαταλήψεώς μου, ἀντέγραψα τὴν ἐπιγραφὴν καὶ ἀπῆλθον, ἵνα σᾶς διδάξω μίαν ἡμέραν διὰ τοῦ ἰδίου παθήματος, διπερ ἡδη ἡρύσθητε, ἀτερπές μὲν, ἐν πολλοῖς δὲ φρέλιψον, μάθημα.

(¹Δρυς. Ιούλιος 1888).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

Ἡ Κα Λαμαρτίουν, καὶ ἡ Κα Δυμότρ.

Ἡ Κυρία Λαμαρτίνου ἡτο θυγάτηρ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ ἐν Ἰνδικῇ ἀγγλικοῦ στρατοῦ, τοῦ συνταγματάρχου Βίργ., ἀνήκοντος εἰς τὴν ἐπιφανῆ οἰκογένειαν τῶν Τσόρτσελλ.

Ο βίος τῆς Κυρίας Λαμαρτίνου ἀφιερώθη ὀλόκληρος εἰς τὴν δόξαν τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτῆς συζύγου καὶ εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν δυστυχῶν, διότι ἡτο αὐτὴ ἡ ἀφοίσωσις ἐπειδὴ οὐδέποτε ὑπῆρξε καρδία πλέον φιλελεύμων. Ἡσκει δὲ τὴν ἐλεημοσύνην μετὰ διακριτικότητος καὶ μετριοφροσύνης, ἡτις ἐδιπλασίαζε τὴν ἀξίαν τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐργων ἐκρύπτετο δὲ διὰ νὰ πράττῃ τὸ ἀγαθόν.

«Της ἐπιγραφῆς ταύτης τὰ γράμματα εἶνε ὅλα κεφαλαῖα κακότεχνα, συναφῆ, ἔνευ οὐδεμιᾶς στίξεως καὶ ἀτονα, ἐν τισι δὲ καὶ κακοσύντακτα καὶ ἀνορθόγραφα. Τὸ σίγμα εἴτ' ἐν μέσῳ, εἴτ' ἐν τέλε τῆς λέξεως γράφεται διὰ τοῦ λατινικοῦ C. Τὰ περαιτέρω δὲ ἀνήκουν εἰς τὴν εἰδικότητα τοῦ κ. Λαμπάκη καὶ τῶν λοιπῶν ἀρμοδίων.

(*) ΣΗΜ. Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης τὰ γράμματα εἶνε ὅλα κεφαλαῖα κακότεχνα, συναφῆ, ἔνευ οὐδεμιᾶς στίξεως καὶ ἀτονα, ἐν τισι δὲ καὶ κακοσύντακτα καὶ ἀνορθόγραφα. Τὸ σίγμα εἴτ' ἐν μέσῳ, εἴτ' ἐν τέλε τῆς λέξεως γράφεται διὰ τοῦ λατινικοῦ C. Τὰ περαιτέρω δὲ ἀνήκουν εἰς τὴν εἰδικότητα τοῦ κ. Λαμπάκη καὶ τῶν λοιπῶν ἀρμοδίων.

δυστυχεῖς διὰ τὴν ἐλευθεριότητα καὶ τὴν ἀνεξάντλητον ἀγαθότητά της. Νέαι ὅστις ἐπανέφερεν εἰς τὴν εὐθείαν ὅδόν, γέροντες ὅστιν ὑπῆρξεν ἡ ἀδελφή, παιδία ὅστιν ὑπῆρξεν ἡ μήτηρ, δυστυχεῖς πάστοις ἡλικίας ὅστις ἡγαπητος καὶ συνέδραμε, δὲν θὰ ἐπανίδητε πλέον τὴν παρήγορον ταύτην τῶν ἐν θλίψει· ἡ Κυρία Δυμόντ συναπέθηκε μετὰ τῆς Κυρίας Λαμαρτίνου.

Περὶ ταύτης μάλιστα ἡδύνατο νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἡ ἀριστερὰ αὐτῆς ἡγούει τι ἐποίει ἡ δεξιά. Καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἐπιστηθιωτέρας φίλας της ἀπέκρυπτε τὰς ὡραίας της ἀγαθοεργίας καὶ ὑπῆρξεν ὅλως τύχης ἔργον ἡ ἀνακάλυψις μου ὅτι ἡ Κυρία Δυμόντ καὶ ἡ Κυρία Λαμαρτίνου ἦσαν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Μὲ τὸ ἀδύνατον σῶμά της καὶ τὴν ἴσχυράν της καρδίαν, ποίας δυνάμεις δὲν θὰ κατέβαλλε διὰ νὰ ἀναβαίνῃ, ἀσθενής καὶ ἐξηντλημένη ὅπως ἡτο τὰς βαθμίδας τῶν μακρῶν ἔκείνων κλιμάκων, αἰτινες ἐφερον εἰς τὰ πενιχρὰ ὑπερῷα! Ἐγεννήθη μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον, καὶ ἡ Ἐλεημοσύνη ἡτο τὸ πάθος της.

* *

Tl τὸ χωρίζον τὴν θεωρίαν ἀπὸ τὴν πρᾶξιν.

Εἰς σοφὸς καθηγητῆς διαπερφῇ διὰ λέμβου ποταμόν τινα. Λέγει δὲ εἰς τὸν πορθμέα·

— Ἐννοεῖς τὴν φιλοσοφίαν φίλε μου;

— Οχι. Ποτὲ δὲν ἤκουσα νὰ διμιλῶσι περὶ αὐτῆς.

— Τότε λοιπὸν τὸ τέταρτον τῆς ὑπάρξεώς σου εἶνε χαμένον. Ἡξεύρεις τούλαχιστον τὴν γεωλογίαν;

— Οχι.

— Τότε λοιπὸν εἶναι χαμένον τὸ ἡμιου τῆς ὑπάρξεώς σου.

— Εχεις γνώσεις τινὰς περὶ ἀστρονομίας;

— Οχι.

Τότε λοιπὸν ἔχαθησαν τὰ τρία τέταρτα τῆς ὑπάρξεώς σου.

— Εμελλε δὲ νὰ ἔξακολουθήσῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, διταν ἡ λέμβος ἀνετράπη, πορθμεύς δὲ καὶ σοφὸς ἐπεσαν εἰς τὰ κύματα.

— Ο πορθμεύς ἔκραξε.

— Ἡξεύρεις νὰ κολυμβᾶς;

— Οχι.

— Τότε λοιπὸν ὅλη ἡ ὑπαρξία σου ἔχαθη.

Ο ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΥΠΟ
ΦΟΙΒΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

{Συνέχεια προηγ. φυλλαδ.}

Οὕτως αἱ ὥραι παρήρχοντα, τὸ πλοῖον δὲ γοργῶς διασχίζον τὴν ὑπὸ τοῦ πνέοντος ἐλαφροῦ ἀέρος σπιλουμένην θάλασσαν παρέκαμψε τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Αράζου· μακρὰν κατεφά-